Quelle: https://manuscripta.at/?ID=8457
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

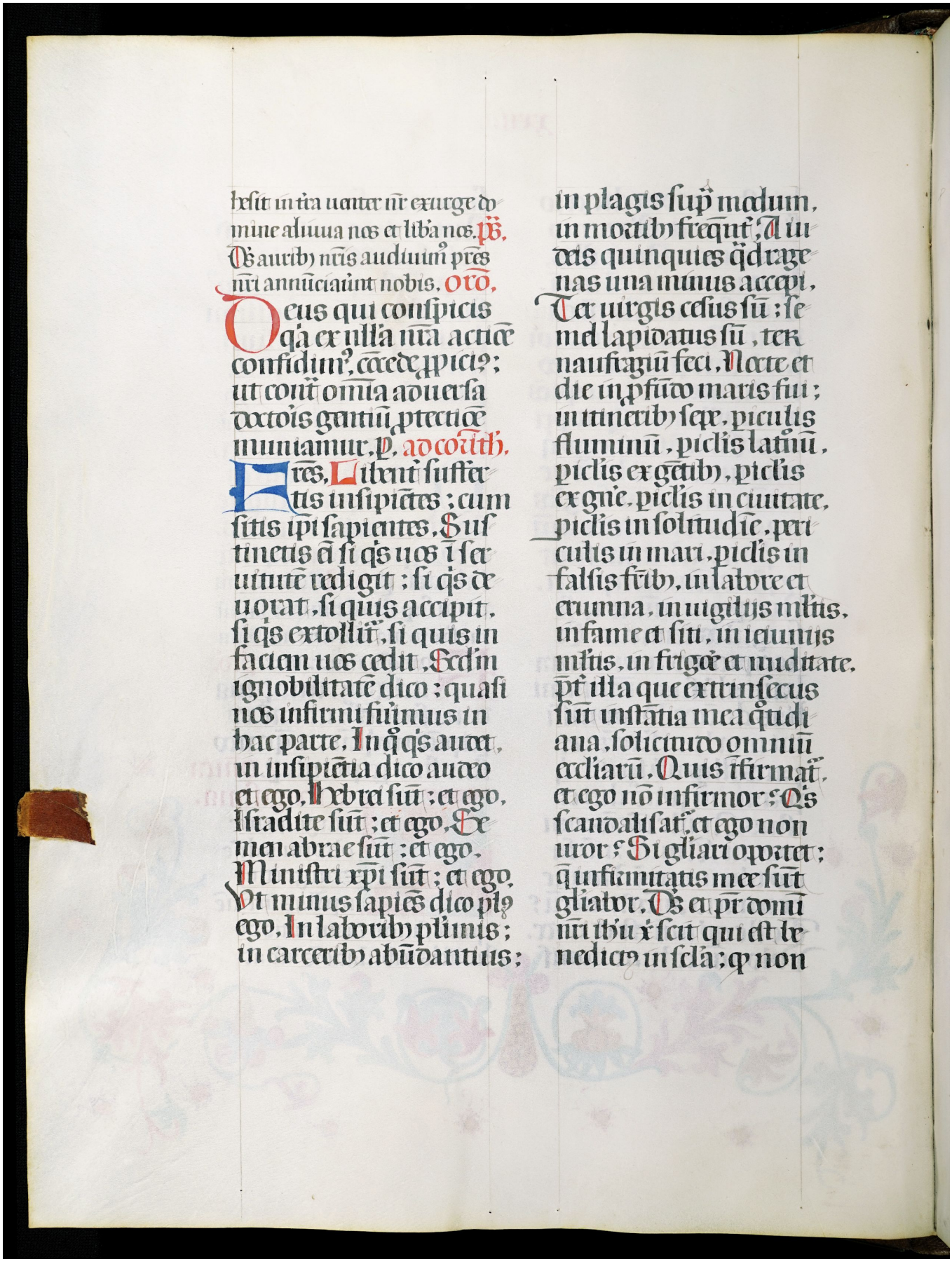

Exsit in tra uentr nr exurge dn
mine aluua nos et liba nos. ℣.
Os auris nris audiuim pres
nri annuciauit nobis. oro.
Deus qui conspicis
q̃a ex nulla nra actõe
confidim?, cõcede ppic?;
ut cont omia aduersa
doctois gamin, protectõe
muniamur. ℣. ad cor ii. ℟.
Fres, Libent suffe
tis insipientes; cum
sitis ipi sapientes. Sus
tinetis ẽ si q̃s uos i ser
uitutẽ redigit; si q̃s de
uorat, si quis accipit,
si q̃s extollit̃, si quis in
faciem uos cedit. Sed in
ignobilitatẽ dico; quasi
nos infirmi fuimus in
hac parte. In q̃ q̃s audet,
in insipientia dico audeo
et ego. Hebrei sunt; et ego.
Israelite sunt; et ego. Se
men abrae sunt; et ego.
Ministri xpi sunt; et ego.
Vt minus sapiẽs dico plꝰ
ego. In laboribꝰ plurimis;
in carceribꝰ abundantius;
in plagis supᵉ modum,
in mortibꝰ frequẽs; A iu
dęis quinquies q̃d rage
nas una minus accepi.
Ter uirgis cęsus sum; se
mel lapidatus sum, ter
naufragium feci. Nocte et
die in pfundo maris fui;
in itineribꝰ sępe, periculis
fluminum, periculis latronum,
periculis ex genꝰ, periculis
ex gnę, periculis in ciuitate,
periculis in solitudine, peri
culis in mari, periculis in
falsis fratribꝰ, in labore et
erumna, in uigiliis multis,
in fame et sitꝰ, in ieiuniis
multis, in frigore et nuditate.
Ꝑter illa que extrinsecus
sunt instantia mea q̃tidi
ana, solicitudo omnium
ecclesiarum. Quis infirmat̃,
et ego nõ infirmor? Qs
scandalizat̃, et ego non
uror? Si gliari oportet;
q̃ infirmitatis mee sunt
gliabor. Deus et pr dnm
nrm ihm xp̃m qui est be
nedict in scla; q̃ non